

Salutació de Marco Impagliazzo

Bona tarda

Les meves paraules són d'agraïment en nom de la Comunitat per la presència de moltes persones en aquesta celebració d'aniversari, el cinquanta-dos, de Sant'Egidio: dono les gràcies a tothom per ser aquí i per acompanyar el nostre camí a Roma i arreu del món. Saludo tots els presents i voldria adreçar una salutació particular a la senyora ministra de l'Interior, Luciana Lamorgese, bo i agraint-li la col·laboració en diversos corredors humanitaris i la integració dels migrants. Un gràcies de tot cor als senyors cardenals i als bisbes i al senyor cardenal Secretari d'Estat, Pietro Parolin, per les seves afectuoses paraules que ens conviden a la responsabilitat, a ser sal i ser llum. Estem agraïts per la seva presència! Li preguem que transmeti el nostre agraïment i el nostre afecte al Sant Pare Francesc. Amb el Papa, el nostre bisbe, somiem una Església poble de tothom, sense excloure ningú, perquè la misericòrdia del Senyor toqui el cor de tothom, sense excloure ningú.

Avui, amb vostè i tots els que són en aquesta catedral de Roma, mirem al futur de la nostra ciutat com una ciutat fraterna. Vers aquest somni es mou una Comunitat en sortida cap a les perifèries de la ciutat i del món. La ciutat sempre ha estat el nostre horitzó, des dels inicis. Sobretot la ciutat amagada i desconeguda, la de les pobreses i l'exclusió. Els primers infants de l'escola de la pau, l'Andrea i els seus amics els van conèixer a la vora del Tíber, en barraques –a finals dels seixanta n'hi havia moltíssimes– poblades llavors per immigrants del sud d'Itàlia. Allà hi va néixer l'Escola de la Pau i molts itineraris de solidaritat que arriben fins als nostres dies. La Paraula de Déu era la nostra brúixola; la ciutat, el nostre horitzó.

Roma ens va obrir a l'universal, des de Roma vam conèixer molts mons, sovint de pobresa i de conflicte. Aquí hi va néixer també el nostre treball per la pau, que vostè coneix bé, i que ha citat, Eminència. Avui la pau és el desig de milions de persones, en un món dividit i marcat per conflictes de diferents tipus. No hem eludit aquesta responsabilitat, la de buscar la pau. Deia Joan Pau II: "La pau és una obra oberta a tothom i no només als especialistes, als savis i als estratèges. La pau és una responsabilitat universal: passa a través de mil petits actes de la vida de cada dia". Avui sentim que aquesta invitació és encara més actual. Volem ser un motiu d'encoratjament i un camí per a aquells que no creuen en la lògica de l'enfrontament, de la contraposició violenta, de l'odi, treballant cada dia per vèncer els conflictes, les lògiques de divisió i recosir el teixit de la societat allà on s'ha esquinçat. En moltes situacions cal tenir una mirada profunda, però també amiga i particip, lliure del distanciament de l'observador espantat. No podem ser indiferents! Quan ens va visitar a Trastevere, el papa Francesc ens va dir: "Seguiu per aquest camí: pregària, pobres i pau. I caminant així ajudeu a fer créixer la compassió en el cor de la societat –que és la veritable revolució, la de la compassió i la tendresa–, a fer créixer l'amistat en comptes dels fantasmes de l'enemistat i de la indiferència".

La vida a la perifèria de Roma i a les perifèries humanes i existencials del món ens ha donat moltes lliçons. Ens ha ensenyat moltes coses. En primer lloc, a créixer en humanitat. Les trobades amb persones de tota condició i origen, any rere any, ha estat la nostra escola: el carrer com una història. Aquells de nosaltres que han conegut un pobre i s'han aturat a escoltar-lo, s'hi han fet amics i n'han rebut més del que s'havien

imaginat. És el que va viure Francesc d'Assís, que després de trobar-se amb el leprós va dir que el Senyor havia transformat en dolç allò que abans li semblava amarg. Això mateix pot passar a la vida de tots nosaltres. I amb els pobres, podem conèixer moltes persones.

Desitjo que tots nosaltres, juntament amb la Comunitat de Sant'Egidio, siguem cada dia homes i dones que busquen allò que uneix i deixen de banda allò que divideix. El nostre món ho necessita urgentment. Gràcies per la vostra presència.

Laterà, 08/02/2020